

LO TEATRO CATALÀ

PERIÒDICH INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

DESTINAT PRINCIPALMENT A FOMENTAR LO PROGRÉS É INTERESSOS DEL TEATRO DE CATALUNYA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona . . .	1'00 ptas. trimestre
Fora	1'50 » »
Artistas d'òpera . . .	25'0 » 1' any.
Abonats protectors, una pesseta cada mes	
Pago adelantat	

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Diputació, 125, 2.^{on}, 3.ra

Sucursal pera cartas y avisos: en
1.ª Arxiu lirich dramàtic de don
J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na

PREUS DE CADA NÚMERO

Numero corrent	10 céntims
Id. atrassat	15 id.

Los abonats protectors tenen dret a dos exemplars de cada número de Lo Teatro Català, a que s'publicuin noves que ls convinga mentres no desdigan de l'etmanari, y a obtenir rebata en los preus de 'ls anuncis particulars.

AUTO-BIOGRAFIA

Don Albert Llanas

Rasgo principal de mon carácter.—Gran fortaleza per resistir tota classe de contratemps; y memoria tant portentosa, que recorda tot lo qu' ha vist, tot lo que m' han explicat, tot lo qu' he llegit, totes las atencions que m' han dispensat y tots los agravis que m' han fet.

Mon principal defecte.—Que jo ho sàpiga, no 'n tinch cap; sapiguentho, me 'ls corretgiria tots, de pressa y corrents.

Ocupació que prefereixo.—Contar diners, guanyats omplint quartillas.

Mon somni d'aurat.—Que la gent que va al teatro no sigui xocarrerias ni indecencias.

Lo que constituhiria ma desgracia.—No tenir salut, no tenir fills; y sobre tot, haver arrioat a ser tant sabi com los sabis qu' ara están de moda, qu' hasta saben que no hi ha Deu.

Lo que voldria ser.—L' home que tingues més enemichs.

Pais ahont voldria viurer.—Alli ahont me pugui guanyar millor la vida, tractant menos gent.

Color que prefereixo.—Lo que resisteix més bugadas.

Flor que prefereixo.—Las violetas, que si Deu vol, me portarán al nitxo las mevas fillas.

Animal que prefereixo.—Quan tinch gana, la perdiu; quan estich cansat, lo caball; lo gos quan tinch por, y quan me sobra sang, las sangoneras.

Mos prosistas favorits.—Dels francesos, A. Karr; de 'ls espanyols, en Larra y en Robert. Dels nostres novelistas, en Narcís Oller.

Mos poetas.—En Vilanova, que no necessita escriurer en vers; diu ab llibertat tot lo que vol dir, sense conta-sil-labas, sense estisoras per aixelar las oracions qu' en vers son massa llargas, y sense corrons per estiraganyar las qu' en vers necessitan més sil-labas.

Mos compositors.—Dels vells, en Gluck; dels nous, en Bretón.

Mos politichs.—En Castelar, que per mi es l' únich jefe de partit que va ab peus de plom, gasta brújula per orientarse y telescopi per veurhi lluny. Y sobre tot perque es un talent excepcional, un genit excepcional, y un carácter excepcional.

Mos pintors.—Los que 'ns pintan la sigonya y 'ns distreuen aixís lo mal humor. Dels que no pintan sigonyas, en Goya molt més que Murillo y que 'l mateix Velázquez; dels del nostre temps en Rosales y en Gómez, y dels paissatgistas de tots los temps, l' Urgell. Dels qu' encara no son mestres, en Casas y en Russinyol.

Menjars y begudas.—No m' escolto per res al paladar: me fa de dictador lo ventrell.

Noms qu' m' agradan més.—Lo de pa al pa, y 'l de vi al vi.

Héroe novelesch que més admiro.—Sancho Panza.

Héroe real.—Aquell mariner negre que quant va arribar l' hora de fer á la sort a quins dels passatjers ó tripulans se menjarian, se vá adelantar dihent: «jo no tinch com vostés pares, ni fills, ni dona, ni cap parent; de morir jo, no 'n patirà ningu; y com que per menjar tant bona es la carn del blanch com la del negre, aquí 'm tenen a mi. Y ab la seva faca se va atravesar lo cor!

Fet històrich que més atmiro.—Lo descubrimient dels lladres granats d' aixó de Panamá.

Lo que més detesto.—Los homes desagrehits; y entre aquestos, los que quant reben favors que valen la pena, per lo que pugui ser, per quedarlos á deurer, per estafarlos, ja buscan tot seguit pretextos pera mostrarse ressentits ab las personas que 'ls han favorecut. ¡Renyinthi ja hi quedan en paus!

Com voldria morir-me.—D' un llamp... l' any 2000.

Estat actual de mon esperit.—Fa de tot: com la llum dels faros, que d'aquí á aquí fa claror y d'aquí á aquí no la veyem.

Fallas que m' inspiran més indulgencia.—Las dels pares, que per amor mal entés, no educan als fills ab lo rigor qu' es necessari.

Avuy posem en planta una millora, consistent en la publicació d' auto-biografias. En la primera plana s' inserta la de 'l reputat autor don Albert Llanas, y posarem aviat la de l celebrat don Frederich Soler, de poetas tan distingits com don Victor Balaguer, y altres notables catalanistas.

EN PERILL DE MORT

Parlem de 'l teatro Catalá. Varias vegadas hem dedicat nostres esforços á fer compén-der que las obras de més ressonancia estrenadas en aquestos últims anys s' apartaban de la esfera propia de un teatro regional y que molts de dites obras no responian, per consegüent, á 'l fi que era indispen: able pèra que son mérit literari y sa concepció fins sublim si 's vól, poguessin deixarlas fortament arreladas en lo camp de 'l catalanisme teatral modern.

Lo fet es que quant, á 'l establir-se dos teatros catalans en lloch de un, semblaba que potser per aquesta circumstancia abundarian més los estrenos de produccions terrassanas (si 'ns es permesa la paraula), es precisament quant la quantitat de novas produccions no ha correspost á la qualitat que convenia si 'l públich havia d' anar veyent retratadas en la escena, escenas de la vida real de Catalunya ó fets de la historia catalana.

Per aixó es que 'l públich, trobant que gran número d' aqueixas obras catalanas novas á que 'ns referim, no tenian la sahor propiament necessaria pèra inclóurerlas entre las que anteriorment li havian cridat de un modo especial sa atenció y son entusiasme per nostre teatro catalá contemporani, no 'ls va concedir la supremacia que á las verament catalanas havia donat desde alguns anys, y no tenint ja cap predilecció pe 'ls nous estrenos de dramas y comedias escrits en nostre idioma, trobaba igual gust en los dramas castellans, ja vinguessin de Madrid, ja fossin de 'l repertori antich arreglat de 'l francés, ja fossin deguts á autors que 'ls haguessin escrit en llengua castellana.

Aquesta es la causa de que 'l teatro catalá hagi degenerat d' un temps ensá. Nosaltres, defensors decidits de lo que li interessa, donárem ja la veu d' avis fa temps en aquet mateix setmanari, dolentnos de la marxa que seguía la escena catalana, y avuy que 'l mal va en augment insistim de nou sobre aquet tema que 's va fent vell y sobre 'l que deurian parar molt y molt la atenció las empreses de nostres teatros.

¿No veuen com la concurrencia que 'ls favoreix va perdent la afició á las produccions de 'l pais? ¿no comprenen qu' aixó es precisament perque no 's presentan las obras típicas qu' avans se deixaban saborejar?

¿No veuen com quant ara mateix alguna

se 'n presenta, alcanza éxit inmens y basta sa representació á sostenir la curiositat y l' agrado de 'l auditori nits y més nits? *Las bodas de 'n Cirilo* y *¿Qui compra.... madiuxas!!*, ¿res no diuen? ¿qué són aqueixas dos obretas que més tipichs quadros de costums barceloninas? Y ¿no han agradat precisament per ser produccions catalanas per tots quatre costats?

¿Per qué, donchs, las empresas no cuydan de donar las obras importants de la moderna escena regional, procurant escullir las que més purament catalanistas resultin?

Si aixis ho fessin, altre pel li lluhiría á 'l teatro catalá.

Pero se 'ns dirá que las empresas han de mirar l' art baix lo punt de vista de 'l negoci.

Enhorabona. Precisament perque no han mirat molts vegadas en lo de nostre teatro modern catalanista los interessos de l' art baix l' aspecte comercial, ha vingut lo teatro catalá á un estat grave que si no s' hi dóna cobro, 'l tindrà en perill de mort sense que ningú pugui salvarlo.

La moderna escola nomenada realista, es la que ha fet que las comedias catalanas s' apartessin bastant sovint de la realitat artística; l' afany de convertir un teatro precios pero petit en un teatro pretencios en gran, han tret de son centre las pedras literarias que s' han anat afegint á 'l edifici de 'l art teatral modern á Catalunya, y aixi aquest edifici ha perdut sa fesomia, y aixi 'ls espectadors no han *acudit adelarats* á las representacions catalanas, y aixi 'ls empresaris han abandonat fins á cert punt lo cuidado que d' ellas exigía la escena patria, y aixi veyem avuy casi diariament en Nove-dats y en Romea, com veyan nostres pares quaranta anys atrás en Sta. Creu y l' Odeon, dramas com *Catalina Howard*, *La hermana del carretero*, *La aldea de San Lorenzo* y altrás per l' estil (cap d' ells catalá), en lloch de veure'hi representar casi cap de las comedias quals títols ab molt bombo figuran en los vistosos cartells de principi de temporada.

Parin compte ab lo que fan nostras empresas mirin si las dos típicas joguinas que tan nom han donat á 'l Sr. Vilanova y que 'ls han portat bonas entradas, los farán veure'hi clar, y aixis potser buscarán entre las obras catalanas novas que en cartera guardan, las més adequadas á la índole de la catalana escena y podran tornar á aquesta la robusta vida que la aparti de l' estat de pos-tració en que avuy se troba.

P. DE R.

Estrenos catalans

Novedats.—*Herencia de sang*; drama en tres actes, original de 'ls senyors Guasch y Dalma-ses.

Ab un plé de gom á gom, va verificarsel' últim divendres l' estreno d' aqueixa producció.

Herencia de sang es un drama de escola realista. L'argument es senzill pro com es ben portat y 's fa interessant; los finals d' acte están molt bent trobats y arrencan aplausos espontàneos.

D. Ramon en sa joventut, havia sigut un calavera y entre sas móltras aventuras amorosas, s' hi conta la de haver enganyat á Roseta, pobre modista que fiá en sa paraula, y á qui ell abandoná marxant á la América, acossat pe 'ls deutes, pochis dias avans de ésser mare la infelissa modista.

Han passat mólts anys. D. Ramon ha lograt acaparar una grandiosa fortuna; s' ha enamorat bojament de Aurora, una cantanta de café Concert, y s' ha casat ab ella, ficantse á casa 'l pare de la noya y rodejantlos de totas comoditats: ha tornat á Barcelona y en ella ha renovat sas antigues relacions, y ha contret estreta amistat ab en Lluís, jove metje barceloní.

Pro sa esposa y 'l metje s' estiman bojament; en Ramon viu confiat y á 'l atraparlos (en lo final de 'l primer acte) en lo moment de ferse un petó, cau á terra, víctima de una opressió á 'l cor.

Aqueixa desgracia li fa girar los ulls enrera, 's veu acabar la vida per moments, y 's recorda d' aquella pobra modista á qui va enganyar: la envía á buscar desitjant reconciliar-se ab ella, fer hereu de sa quantiosa fortuna á son fill y matar á sa muller infame y á son amant. Pero es tart per' reparar lo mal passat; Roseta diu que no té cap dret sobre son fill, que no necessita per res la seva fortuna.

Don Ramon va acabantse per graus: la idea de venjar-se de sa muller y de son fals amich, lo consum y li precipita la mort: ja ha arribat la hora de venjar-se, ja empunya l' arma homicida, ja va á satisfer son desitg, quant Roseta li participa que va á matar á son fill. D. Ramon está ja en la agonía y aqueixa noticia l' acaba de matar.

Alguns periódichs han dit que s' hi nota falta d' experiéncia y un xich d' abandono en lo llenguatge. ¿Tè aixó res de particular, tractantse de dos autors joves, qu' han debutat en la carrera ab sa primera producció dramática?

Aqueixos defectes, si es que de tal mereixen lo nom, están prou compensats pe 'l desembrás ab que 's mouhen los personatjes, y per la gradació natural que segueix la trama, fins arribar á 'l desenllás.

La única cosa que nosaltres hi trobem, que puga senyalar-se, es la massa abundancia de personatjes y escenas cómicas, que perjudican un tant l' efecte de las escenas dramáticas; pro aixó no es obstacle, però que deixem de felicitar á 'ls senyors Dalmases y Guasch per l' éxit obtingut ab sa primera obra ben catalana encara que perteneixi á la tendencia realista.

La evolució teatral s' imposa y 'ls joves són los que deuen fer-la. Si 'l teatro deu ser lo mirall de la societat, si—cosa deya Moratin—ha de ser *pulpito de la verdad*, ¿perqué no hem de fer que en la escena 's reflecti la societat tal com es?

La obra sigué rebuda ab molt aplauso y 'ls autor; se vegeren cridats á 'l palco escénich al final de tots los actes.

En lo desempenyo se distingeixen la senyoreta Sala y 'ls senyors Tutau, Pigrau y Esteve, ajudantlos molt bé en sos papers las senyoras

Ferrer, Morera y Galcerán y 'ls senyors Oliva y Tressols.

Romea.—*Lo Mestre de violi*, pessa en un acte de F. Gassó.

Es aquesta una comedia lleugera que entre-té agradablement á 'l públich: conté bastants xistes y situacions cómicas.

L' autor sigué cridat á rebre 'ls aplausos de la concurréncia.

La falta d' espay 'ns priva de allargarnos més.—A. Ll.

Cantars

No hi ha rosas sense espinas
ni violetas sense olor;
pero en cambi hi ha ninetas
que no saben qu' es amor.

Dèu per ullets va donarte
dos bocins de blau de 'l cel,
y per ánima y per cor
va darte un borrall de neu.

En lo fondo de la mar
hi tinch l' ánima y 'l cor
que ploran amargament
los desdenys de ton amor.

JOSEPH ROIG CORDONÍ.

Ha mort en Madrit D. Joseph Zorrilla, l' autor de 'l popular *Don Juan Tenorio*; 'l fill d' Apolo mes privilegiat de 'l present sigle; 'l que ab ventura tanta havia polsat cent cops sa armoniosa lira, fent traspasar sos ecos mes enllá de 'l mar; lo conegut *Cantor de Granada*, també anomenat *Cantor de los Cantores*; quals inspiradas trovas embaladiren y enjoyaren com de plascent rossinyol los solitaris boscos de 'l desgraciat món literari.

Vivament impresionats per la perdua de tan lloable gloria espanyola, voldríam possehir lo caudal d' inspiració que 'ns falta mes que may en aquet trist moment, però poguer retratá 'l dol que sentim per tan gran perdua com ab la mort de 'l eminent Zorrilla ha sufert lo Parnàs espanyol.

Zorrilla ha mort materialment; pero ara comensa sa immortalitat.

¡Descansi en pau y siga eterna la gloria que mereix lo popular poeta!

Polémica

A 'l peu d' un article de colaboració, publicat en lo núm. 105 d' aquet periódich, vam insertar algunas consideracions referents á la reforma lingüística, y acabábam afirmant que, en vista de 'ls distints criteris de 'ls sabis catalanistas que de aixó s' ocupan y de las oposadas conclusions que mólts cops donan sos estudis, nosaltres per ara no volem apartarnos de la gramática de Bofarull y Blanch mentres una autoritat reconeguda no la reformi.

¡Que vam haver dit, Mare de Dèu! ¡Quina fiblada vam donar á nostres bons companys de *L' Avenç*! ¡Quin salt van fer á 'l llegí 'l comentari nostre á l' article en qüestió, que fins van olvidar l' assumpto importantíssim que en ell se tractaba, afanyosos de dirne quatre de frescas a 'ls pobres Bofarull y Blanch, individus que ja eran en 1867 de la Real Academia de Bonas Lletres de Barcelona! Y de pás ¡quina patent d' ignorancia á aqueixa Academia que va permetrer un día que hi entressin los Srs. Bofarull y Blanch, autors d' una *mal anomenada gramática, dolenta, inútil, fins ridicula é irreformable*, segons l' articulista de *L' Avenç*! ¡Quina manera d' evitar la discussió ab lo Sr. Ali-ben noab-tum respecte á 'l modo com s' ha d' escriur la paraula *teatro*, pèra depurar si está be aixis, si ha de ser *teatre* ó si hauria de posarse *teyatre*!

Bastonada á 'ls autors de la gramática, palmetada á 'ls redactors de *Lo Teatro Català* y cap rahó pèra combátrer las ideas de l' article causa de nostra aclaració, en la qual déyam que no 'ns considerem obligats á acceptá 'l criteri particular de ningú.

Pero parlem en serio. ¿Volen los senyors de *L' Avenç* trobar l' autoritat reconeguda per' fer la reforma lingüística? Donchs procurin que 'ls académichs de la Llengua 's prenguin la pena de ocuparsen; presentin á dita Academia lo projecte qu' ells han fet, discutintlo y estudiantlo ampliament avans si ho creuen just; interéssin-se pèra que 'l Cos d' Adjunts de 'ls Jochs Florals, comprenent la importància de l' assumpto, trobi medi de que semblant institució intervinga en la confecció de la reforma; publiquis' com á resultat de aquets treballs una edició oficial de gramática catalana, y estigan segurs los senyors á qui contestem que la autoritat de tantas personas entesas será reconeguda per tothom, ó quant menos per la gran majoria de 'ls que 'ns interessem per l' esplendor de nostre idioma regional.

Respecte á si som deixebles poch aprofitats d' aquells mestres, tenen rahó 'ls de *L' Avenç* y nosaltres reconeixem nostra supina ignorancia; pero ja tenim dit que no seguim cap criteri particular, y encara que en general donem preferencia á la gramática de Bofarull y Blanch, no anem á ulls cluchs, y com veyem que en alguns punts se descuida de practicar sas propias regles, nosaltres procurem aplicarlas en nostres escrits, menos en limitadíssimas ocasions. Per aixó posem *accepto, véurer, cassos, pèra*, etc.

Y prou per avuy.

A un geperut que portaba
un saquet ple d' avellanas,
á 'l ser prop de las Dressanas,
—¡Alto!—un burot li cridaba.
—¿Qué hi ha?—digué resolut
aquell pobre esguerradet.
—¿Ja sab que aquí paga 'l dret?...
—¿No véu que sòch geperut?

R. N.

Estant l' Anita de esquena
en Roch va fé un joch de mans,
y ella després esclamaba:
—¡Ay, ay! fàssim'ho á 'l devant.

LL. VIOLA.

Biografía

LEOPOLDO MUGNONE

Ab motiu de 'l benefici de 'l eminent mestre de nostre gran Liceo, creyem convenient donar d' ell alguns datos biográfichs que de segur veurán ab gusto sos admiradors.

Nascút á Nápoli, y fill de modesta familia de músichs, entrá á 'l Conservatori de dita ciutat, estudiant baix la direcció de 'l mestre Paolo Serrao, que ben prompte va conéixer en son deixeble condicions escepcionals que havian de donar positius resultats.

Ultimats sos estudis, lo novell mestre fou contractat per' dirigir companyias d' ópera en diferents teatros d' Italia, petits ambits pèra 'l célebre mestre que cifraba sas esperansas somniant un esdevnidor mes lluminós pèra qui, com ell, sentia 'l foch de l' inspiració vers la mes bella de las arts.

Tants foren los llors obtinguts en la primera etapa de sa vida artística, que ab justicia fixá la atenció en e'l l' editor milanés Eduart Sonzogno, que 'l feu contractar per' dirigir los espectacles d' ópera de 'l teatro Constanzi de Roma. En dit teatro fou ahont se revelá Mugnone en tota la plenitut de sas facultats y talent.

Un de sos preclars triunfos fou la resurrecció de 'l *Orfeo* de Gluk, fetxa memorable en Roma y *capo lavoro* com recort de la excelent interpretació que doná á dit *spartito* Leopoldo Mugnone. Actualment hem tingut ocasió de saborejarla en nostre Liceo, y no ha desmentit baix cap concepte sa audició l' alt concepte que va indicar l' inteligent públich de Roma.

Ultimats sos compromisos en dita ciutat, fou contractat en Florencia y Niza, tornant altrás temporadas á la ciutat de 'l Tiber, ahont en los teatros Argentina y Constanzi, posá las óperas *Patria* de Paladihe, *Cid* de Massenet, *Metjé* de Samara, *Il Comte de Gleichen* d' Auteri Manzochi, *Guillermo Tell* de Rossini, interpretat per Francisco Tamagno, *I Pescatore di perle*, *Mignon*, *Amleto*, y altres *spartitos* qu' enlayraren la fama de 'l distingit mestre.

Durant l' última Exposició de París, Mugnone dirigí en lo teatro de la *Gaité*, obtenint entusiastas triunfos y sancionant sa brillant carrera 'ls aplausos de 'l públich de la capital de Fransa.

Finalment, en la temporada anterior, lo mes brillant éxit confirmá en l' *Scala* los dots de sa extraordinaria capacitat; tant es aixís, que arreu de la mort de Franco Faccio los milanesos miran com hereu d' ell á Mugnone.

Fins aquí la biografía de 'l célebre mestre que pèra gloria de 'l art dirigeix las funcions d' ópera en nostre gran teatro.

La extraordinaria aptitut per' interpretar concien sudament los pensaments que ideá l' autor, la execució magistral que imprimeix á las obras posadas baix sa direcció, com hem tingut ocasió de véurer, fan de Leopoldo Mugnone luminós astre que 's mostra esplendorós avuy en la escena lírica dramática.

ENRICH AYNÉ.

Revista teatral

LICEO.—Garin.—Benefici de 'l Mestre Mugnone.

La *reprise* de 'l inspirat y popular *spartito* de Bretón ha obtingut una interpretació desigual, puig encara que millor que la de l' any passat en algunes parts, s' hi han notat deficiències y vacilacions en altres, qu' han alterat l' unitat de conjunt en detriment de 'l *tot harmónich* que deu presidir obras de tals proporcions.

Lo Mtre. Mugnone ha estudiat la partitura ab carinyo y la va dirigir ab aquella enteresa y seguretat que dóna 'l coneixement profund d' una obra musical. Analisant concienzudament y ab paciència aquelles inspiradas melodías que 's persegueixen, s' imitan y 's barregen, amalgamantse y transformantse en harmonías esplendides y sonoras, lo Mtre. Mugnone ha sabat sintetisarlas ab sa experta batuta dant lo verdader y propi colorit á cada passatge y realsant aquells raudals d' inspiració qu' embolealla com un mantell de pòrpora una rica y magistral instrumentació. Potser avia algun temps, com la balada de 'l primer acte que produhiria molt millor efecte cantada ab mes lentitut, y algun temps de 'l tercer acte; pero aixó són petits detalls que no merman en lo mes mínim l' aplauso que cada nit li tributa 'l públich just é imparcial. Jo ja sé que voste, mestre, no creu possible que 'l *Garin* passi la frontera italiana, degut á la índole especial de 'l *llibret* que troba una mica *shocking* sens tenir en compte que no hi ha cap escena tan eròtica y lasciva con lo célebre quarteto de *Mefistofele* y altres que 'n podria citar de 'l repertori italiá: de tots modos, si, com jo crech, no 's compleixen sas profecías y 'l públich de sa terra pót saborejar un día las bellesas qu' enclou aquesta ópera, sols desitjo que sigui vosté l' introductor, en la seguretat que 'ls hi farà apreciar tots los detalls qu' adornan la partitura de 'l eminent compositor espanyol.

Que 'l tenor Sr. Cardinali faria un *Garin* de punta, ja n' estabam segurs; pero també creyam que sa manera de cantarlo seria molt discutida. Aixís ha resultat.

Segur de 'l tipo que representa y que ha estudiat ab conciencia y escrupulositat, lo seu talent d' artista l' ha revestit ab aquell luxu de petits detalls que donan vida real á 'l personatge. ¡Quina manera mes admirable de cuidar la escena en lo célebre duo de la tempestat! (aquell duo que fa ruborizar á 'l mestre) Lo desitj brutal que creix per moments y que l' anacoreta vol ofegar unas voltas ab la oració, altrás tapantse esporuguit y horrorisat las orellas per no sentir aquella veu que 'l torba y l' exalta, la explosió final que l' empeny á cumplir lo crim; tot es d' una vritat y d' un realisme, que coloca á 'l tenor Cardinali en primera fila per lo que toca á artista escénich.

La manera de cantarlo es una mica desigual. La invocació á la naturalesa resulta seca, estrident, sense color ni lligament, encara que se senti mes que l' altre tenor que l' havia interpretat. En cambi, está admirable en la frase de 'l concertant *La voce sua penetra*, qu' arrenca un aplauso cada nit.

Lo que no hem pogut averiguar es pèrque en lo cres. molto d' aquet mateix concertant tè que

anarsen ab la tiple, donant una nota que no está escrita y que fa molt mal efecte.

Lo duo de la tempestat, molt bé; y sobre tot l' últim acte no té pero. May hauriam cregut que 's pogués dir 'l raconto de la manera magistral que 'l canta 'l Sr. Cardinali.

En lo paper de *Witilda* va debutar una bona senyora carregada de bonas intencions y resmes. Los aguts que tenen tendencia á xisclar, són la causa de que 'l públich tingui de ferli de tant en tant amistosas reconvencions. Sobre tot li dimanaria un favor, y es que no corrés tant en la balada de 'l primer acte, ó sino á 'l últim resultarà qu' entre 'l mestre y ella 'n farán una mazurka.

La Sra. Fabbri está molt segura de 'l paper y 'l canta ab verdader sentiment; sobre tot lo duo de 'l primer acte y la romanza de 'l tercer. Los Srs. Ughetto y Thos bé en sos respectius papers, y 'ls coros molt inferiors y desiguals. De tots modos, l' obra seá un filó per l' empresa y 'l públich omplirà 'l teatro, com ho ha demostrat lo codiciat *cartell* que s' ha tingut que posar en las tres primeras representacions.

Una escullidíssima y numerosa concurrencia omplia dijous dit teatro de 'l Liceo, ahont se doná 'l benefici de 'l eminent mestre Mugnone, que va ser per ell un continuat triunfo.

Lo publich va aprofitar la *serata d' onore* per demostrar á 'l Sr. Mugnone las simpatías que ab son gran talent ha sabut guanyarse entre nostres més exigents filarmónichs, y va festejar á 'l reputat mestre ab continuos aplausos, ab molts y valiosos regalos y ab altrás demostracions de apreci que van durar tan com la representació.

Entre 'ls regalos hi havia un bastó de conxa ab punyo d' or, un preciós servey de thé, magníficas agullas de corbata, uns gemelos d' or y brillants (resents de alguns artistas y de 'ls admiradors de 'l beneficiat), un artístich y apropiat obsequi de la orquesta y una estatueta de *Il birichino*, obsequi de la Empresa.

Tant en los actes d' *Orfeo*, com en lo final de la funció, com á 'l acabar la representació de *Il birichino*, 'l Sr. Mugnone va ser calurosament aplaudit.

Rebi 'l célebre artista nostra felicitació.—BEN. TIVOLI.—*El gorro de Fermín*, sarsuela en un acte, lletra de D. Joseph M.ª Pous, música de D. F. Pérez Cabrero.

Molt diu en favor de 'ls autors catalans l' estreno de aquesta obreta, encara que siga castellana; perque, ja que va tenir éxit, resulta son éxit comarcal entre las pocas sarsuelas que s' estrenan d' autors catalans, que 's pót comparar ventatjosament ab los pochs triunfos que relativament á 'l número d' estrenos obtenen las produccions cómic-híricas que de Madrid venen.

En efecte, *El gorro de Fermín* es obreta entretinguda, ben combinada y que ofereix ocasions de lluhiment á 'ls autors, que han estat acertats en sa tasca respectiva; tant lo Sr. Pous á 'l detallar 'ls tipos cómic-hs que hi figuran, com lo Sr. Pérez Cabrero escribint una música agradable y de gust que enmotilla bé en las situaciones.

Aquesta sarsueleta va fer riurer en gran, apreciant lo públich los recursos graciosos en que abunda y trobant molt nou y ben preparat lo d' obrir l' armari quant ja n' ha desaparegut *Fermín*, que va fer especial efecte.

La concurrencia va aplaudir en gran, fent repetir algunes pessas musicals á la Sra. Quintana, á 'ls Srs. Colomé, Puig y Alfonso, que junt ab la Sra. Colomer, van interpretar la producció ab bastant acert, contribuint també á 'l exit tant com tots ells la nena Pérez Cabrero que cada día adelanta en la difícil carrera que per lo vist ja ha emprés.

Unim nostre aplauso á 'ls de 'l públich que va cridá á 'ls autors.—P.

Repertori de fora

Vilanova y Geltrú, 23 Janer.

Ab las obras *Los Segadors*, *Los dos sargentos franceses*, *La Mariposa*, *Al altre món* y *Salvese el que pueda*, ha efectuat sa despedida la companyia dramática que fins ara havia actuat en nostre Teatro Principal.

Los dos sargentos franceses ha sigut la mes esmeradament executada.

La senyora Cufi, bé; secundant també la execució sa filla la nena Emilia, que va admirar á 'l públich en lo desempenyo de 'l seu paper.

Lo senyor Biscamps ajudá á 'l bon desempenyo representant ab bastant acert la part de *Valentin*.

Respecte á 'l drama *Los Segadors*, va surtir completament desgabellat.

En *La Mariposa*, hi estigueren bastant regulars la senyora Cufi y 'ls senyors Serradó y Romeu.

Al altre món y *Salvese el que pueda*, aixis, aixis.

No acabaré sense fer constar que 'l senyor Serradó ja semblaba que comensés á abusar de 'l sistema d' atajar la meytat de cada una de las obras que 's posaban en escena.—J. B.

Reus, 30 Janer.

Ab la celebrada producció d' Echegaray *El gran galeoto*, debutá dissapte 21 en lo Fortuny la companyia dramática que tan acertadament dirigeixen los senyors Calvo y Giménez.

Dir que 'l obra sigué ben interpretada y que tots los artistes qu' hi prengueren part foren aplaudidíssims, es cosa per tothom sabuda de memoria.

Diuenje á la tarde, segona representació de *El gran galeoto*, y per la nit *En el seno de la muerte*. Per referencias sé qu' aquesta obra valgué un altre trionf á la companyia, en particular a 'ls seus directors, encarregats respectivament de las parts de *Jaime* y rey *D. Pedro*.

Lo públich está contentíssim de tan notable companyia, dolentnos en extrem que no fassi una temporada llarga, puig tẽ obert un abono de sis únicas representacions. ¡Es llástima!

Tots los partits locals comensan á fer treballs preparantse per' las próximas eleccions, que prometen ser renyidíssims.

Per la vacant ocorreguda en nostra Diputació á conseqüencia d' haver sigut declarat incapacitat lo *cacique* conservador y actuari de nostre jutjat don Carlos Roig, s' espera que en las próximas eleccions surtirá diputat nostre amic lo

ferm catalanista don Antón Serra Pamies, un de 'ls candidats que en las últimas eleccions obtingué mes vots.

Dimars se representá la tragedia *Mar y Cielo*.

La traducció no fou tant de 'l agrado de 'l públich com l' original, per ser lo llenguatge català més propi dels personatjes descrits per son autor.

No obstant lo Sr. Calvo sapigué encarnarse perfectament ab lo tipo de *Said*, lo mateix que la senyoreta Cobeñas y Sr. Giménez ab los de *Blanca* y *D. Carlos*. Los demés, bé.

Dijous se despedí la companyia ab l' estreno en nostre ciutat de 'l últim drama d' Echegaray *Mariana*.

Se diu que acabat lo carnaval vindrá una companyia de zarzuela.

Per ara 'ns aném entretenint ab balls de más caras, per cert molt lluits, que donan las societats *Olimpo*, *Alba*, *Centro Federal*, y algunas altres.

Lo *Centre de Lectura* té anunciada per lo 26 de 'l próxim Febrer la repartició de premis á 'ls autors distingits en lo certamen organiat per' contribuir á las festas de la inauguració de 'l monument á Prim.

Puch assegurar que l' autor premiat ab la *flor natural* es lo jove mallorquí D. Ramón Pomés.—J. A.

Arenys de Mar, 23 Janer.

Segueixen los beneficis. Ahir li tocá la tanda á 'l coro «La Esperanza», que cantá durant los intermedis y á 'l final de la funció tres composicions que foren molt aplaudidas. Los aficionats se distingiren en las obras representadas, principalment en *Cura de moro*, en la que estigueren inimitables los Srs. Beranger y Llorens.

Posaré punt á la present correspondencia dirigint una súplica á 'l Sr. Director de 'l Teatro Principal: ¿no podria escullir obras que no fossin tan xavacanas com la que 's posá en escena diumenje? Si ho fes aixis, cregui que obraria molt acertadament.—VENTURA SERENO.

Repertori extranjer

Paris, 30 de Jener.

Sr. Director:

Avuy parlaré de 'l estreno de *Werter* en la *Opera Comique*. Lo llibret estret de 'l conegut poema de Goethe, es de 'ls Srs. Blau Milliet y Hartmann: la música es de 'l distingit compositor Mr. Massenet.

La crítica en general ha jutgat la obra d' una manera altament favorable y tothom está d' acor en considerarla com la millor producció de Massenet. Los fragments mes aplaudits foren la invocació de *Werter* y 'l duó d' aquet y *Carlota* en lo primer acte, en lo según l' aria de tenor. *Tout le monde est joyeux* y en lo tercer la escena de la arribada de *Werter*.

La interpretació no va deixar res que desitjar; sobre tot per part de 'ls dos protagonistas encarregats á Mr. Ibs y Mme. Delna.

En la *Comedie Française* ha lograt un succés verdader la *reprise* de la comedia en cinch actes

de Mr Dumas (fill) *Un père prodigue*. Mlle. Mar-sy en lo paper de *Hortensia* va fer las delicias de 'l públich. Coquelin (*cadet*) admirable com sempre.

En lo *Theatre Libre* la pornografía més repugnant hi té vara alta á despit de 'ls mes rudimentaris principis de moral y decencia pública.

No volem dar compte de tres produccions qu' han resultat tres indecencias. Hora seria de que 'l Govern s' encarregués de constituhir un verdader tribunal sério de censura, porque no 's permetessin certes llibertats que fan confondre llastimosament lo qu' ara se 'n diu escola realista.

Au revoir.

B. COULISSE.

La Pubilla y la cotilla

SONET

Era una hermosa nena de setz' anys,
y l' estimaban molts y molts fadrins,
y entr' aquets hi havia dos cosins
que no havian rebut may desenganys.

L' un sentia per ella grans afanys
y la volia per sos llavis fins;
l' altre la comparaba á 'ls serafins,
y ella escoltantlos no 'ls causaba danys.

En Pere la trobaba guapa y neta,
en Pau li veyá gracia especial,
y en Bernat una má molt bufoneta
y en Berenguer' un cos prim sens igual
dins la cotilla de la pubilleta,
comprada en lo carrer de 'l Hospital.

A. B. C.

Reunions particulars

Cassino Artesà (Gracia).—Ahí 'l drama català *Mal pare!* tingué acertat despenyo, distingintse especialment la Sra. Rodés y 'ls senyors Ferrán, Camps, Duart, Vives y Parets, y ajudantlos las Srtas. Casao (M.) y Boxedós, los senyors Gilera, Serra, Callís y Bonet y 'l nen Caparrás y la nena Borbón. — A. TORRENTS.

Circol de Propietaris (Gracia).—Ab las sarsueletas *El lucero del alba*, *El loco de la guardilla* y *Las tentaciones de San Antonio*, va donar l' últim diumenge, sa funció setmanal, aquesta important societat.

La execució de las dugas primeras, va ser acertada, distingintse hi la Sra. Cabeyro: y 'ls senyors Balmanya y Montaner: aquest últim va interpretar 'l protagonista de la segona, á las mil maravillas.

En quan á l' última, deixa bastant que desitjar en conjunt.

No obstant, tenim de fer menció de la senyora Cabeyro y de 'l senyor Aragonés, que ab tot y haver anunciat que estava indisposat, surtí bastant ayros de 'l personatge de *César*.

De 'l senyor Pardina no podem dir mes, sinó que si no fos tan exajerat treuria molt mes partit de sos papers. — R. M.

Roger de Flor.—En lo primer ball de máscara donat per aquest Centre lo passat dissapte va obsequiarse á totas las mascaretas ab un *vale* per retratarse en un establiment fotogràfic de aquesta capital y s' está preparant lo segon ab premis per las máscaras que mes se distingeixin.

La representació de la célebre gatada en dos actes *La Esquilla de la Torratxa*, donada diumenge, 22, encara que 'l coro de pagesosera *improvisat*, resultá algú tant esgarriada y fluixejaba alguna part: la concurrencia aplaudí a 'ls encarregats de 'l despenyo, que eran las senyoretas germanas Varela y 'ls senyors Fabrés, Fábregas, Tey, Pujol, Barnils y Claramunt.

Viriato.—Després de una interpretació molt ajustadeta donada á l' obra *Parada y fonda*, tingué lloch l' estreno d' un monólech titulat *Una de tantas*, escrit pe 'l soci senyor Alisal y representat pe 'l mateix.

Dit monólech, faltat per complert de mohiment, no reuneix altra condició que la d' ésser escrit ab una versificació correcte, per quin motiu á 'l final signé molt aplaudit.

L' últim dissapte va donarse un lluhidet ball de máscaras, estant lo saló convenientment alfombrat y adornat, despenyant lo programa un escullit quinteto.

En la funció passada se representá la comedia *Los dos polos* y tingué lloch l' estreno de una pessa escrita en prosa per lo soci d' aquest centro, D. Manuel Soldevila, que té per titol *Un gendre cómic*, que si be resulta un xich monótona per tenir algunas escenas excessivament llargas, la concurrencia l' escoltá ab gust y aplaudí al final de la representació á son autor lo primer fruyt de son ingeni.

La Juventud.—Lo mirall anunciador de la casa marcaba pera la funció corresponent á 'l diumenge á la tarde, las bonicas sarsuelas *Picio*, *Adán y compañía* y *Música clásica*, y en efecte, la senyoreta Circuns y 'ls senyors Banquells, Balmaña, Pescador y Señorli varen encarregar-se de distreure un bon rato á la concurrencia per la bona execució que varen donarhi, tenint que repetir alguns números de música ab molt aplauso, especialment lo senyor Banquells que té una veu que li envejarían mes de quatre sarsueleros d' avuy día.

Despres de un bon despenyo de la sarsueleta *Los carboneros* s' estrená diumenge 'l diálech cómic musical *Solitos y á oscuras...* escrit en vers y en prosa per lo *niño mimado* de la casa Sr. Balmaña que li valgué molts y merescuts aplausos junt ab la Srta. Circuns, que va secundarlo ab acert. — J. A.

Foment Protector (Gracia).—Lo diumenge 22 se representá la divertida comedia *La Ducha*, qual obra obtingué un despenyo molt regular, estant acceptables en sos papers la Srta. Llobet, Sra. Guixé y 'ls senyors Domingo, Vila (J.), Vila (C.), Bargalló y García. Acabá la funció ab lo quadro de actualitat *Los tres toms*, que signé molt celebrat.

En lo propi colisseu s' hi están donant cada dissapte grans balls de disfressas.

¡Está clá, aquesta fredor
á molts fa encostipar...

y per podé entrá en... calor
no hi ha més, vinga ballar! — R. M.

Marina.—Diumenje passat va tenir lloch lo benefici de la societat, posantse en escena la comedia catalana *Lo mas perdut*. En sa representació fóren aplaudits tots quans hi prengueren part, ressaltant en sa interpretació la Srta. Martín y 'ls senyors Fortuny y Torras, sent l' últim lo juguet cómic, en un acte, titulat *Un cuarto desalquilado*.

Saló de descans

En lo present número, s' usan los nous tipus de lletra que s' emplearán desd' ara en nostra publicació. y com no estaban á nostra disposició 'l dia qu' haviam de tenirlos y es gran nostre empenyo en no retardar aquesta millora, 'ns hem vist precisats á aplassar fins avuy la surtida de 'l periòdic.

—*La Dolorès*, preciosa obra de 'l senyor Feliu y Codina, ha agradat molt també á Manresa. La primera representació va ser un éxit no sols per l' autor, sino per las senyoras Antigas y Calvet, y pe 'ls senyors Nieto, Serrallera, Coll, Molgosa, Intentas, Ballera y demás artistas que va contractar l' autor de la companyia senyor Barba.

—En lo teatro del Circo Barcelonés, va debutar dissapte passat la companyia de opereta italiana, dirigida per lo senyor Tani. Los elements ab que conta dita companyia són numerosos y de valor, tant per lo que toca á 'ls coros com á las primeras parts. *La Camargo* de Lecoq, va obtenir un desempenyo irreprotxable, distingintse sobre tot la senyora Tani que sentí justissims aplausos en los principals fragments de la obra.

Creyem que la gent de gust acudirà á sentir aquesta companyia, puig conta ab un repertori escullit, nou y variat.

—Ha sigut llegit y acceptat per la empresa de 'l teatro de Novetats, lo drama castellà en tres actes *El Secreto del Proscrito*, original de nostre volgut amic don Timoteo Susany, de qual obra tenim molt bonas noticias.

Esperem que 'l senyor Tutau, no 'ns farà glatir molt temps lo desitj de veure'l en escena.

—Ha arribat de sa excursió artística en América la distingida artista Srta. D.ª Josephina Huguet, qu' ha obtingut éxit complert en las óperas que ha cantat en Buenos Aires, Rosario y altres principals teatros.

—S' ha posat en estudi en lo teatro Romea la comedia en un acte *Moneda corrent*, original de D. Joseph Campderrós.

També s' ha dat la reproducció de la tragedia *Hydro-mel*, de 'l reputat poeta D. Ernest Soler.

—Hem vist los següents periódichs: *El Ferrol cómic*, *La voz de Córdoba*, *El Cencerro*, de Madrid, *Las Circunstancias*, de Reus, *Osuna al día*, de Osuna, y *La Justicia*, de Ronda.

—Hem rebut lo núm. 25 de la revista mensual *La Paloma mensajera*, periódich molt útil pe 'ls colomistas, qual publicació fa la Societat Colom-

bófila de Catalunya que presideix lo senyor don Diego de la Llave.

A més de secció doctrinal y de bonichs articles de 'ls Srs. Carreras y Candí y Llorens de la Tejera, inserta molt amena lectura y dona compte de 'ls viatjes organitzats pera la educació de coloms missatjers, á 'ls que podran concórrer 'ls colomars de 'ls socis y demás aficionats de Barcelona y sos voltants.

Dits viatjes serán: d' Arenys lo 6 Febrer; de Blanes lo 13; de Gerona lo 20 y de Figueras lo 27.

Com en tots aquets punts es llegit Lo TEATRO CATALÀ, creyem de 'l cas extractar las precedents noticias que poden ser agradables á nostres subscriptors.

—Lo Sr. D. Pere Colomé 'ns ha remés un exemplar de 'l monolech que ha escrit y publicat recentment, lo qual té per títol *L' espatlla cossos*.

—Se prepara pera 'l próxim dissapte en lo Circol de l' Esquerra de 'l Ensanxe, un lluhit ball de màscaras anomenat de 'ls solters. Lo programa anirà á carrech de la xaranga de 'l Batalló de cassadors d' Alfonso XII y 'l local estarà adornat pe 'l Sr. Vinyals.

—Los días 21 y 28 s' han donat lluhits balls de màscaras en lo teatro de 'l Olimpo á carrech de la societat *La Bruja*, los quals son bon pressagi de que será molt brillant lo ball extraordinari que dita societat disposa pe 'l próxim dijous gras en nostre Teatro Principal.

—També 'l Circol Mercantil Familiar celebra animats balls de disfressas.

—Obtingué molt bon éxit en lo teatro Romea la comedia de D. Frederich Soler, *La mosca á 'l nas*. Ja 'n parlarem. En dit teatro s' está ensajant un nou drama titolat *La dama de Reus*.

—Sabem que en un teatret d' aficionats no distant de Barcelona ni de... *Sans*, ha acabat sas representacions la companyia. *¿Quare causa?*

Sembla que la *dama* va negarse á representar *Círcol de Foch*. De manera que potser ella no volia cremarse y 's van cremá 'ls altres.

—Hi ha 'l projecte de celebrá un' altra Exposició Universal en Barcelona. De realisarse semblant aconeximent, tindrà lloch en 1898. Per ara no podem ser mes explicitos, pero s' han celebrat ja algunas reunions á fi de que en cas de ferse siga una cosa de verdadera trascendencia.

Secció de 'l graciós

—Peret, ves a ca 'l pastissé y compra dos bascuys. Ja te 'n pòts menjá un.

Torna 'n Peret ab la boca plena y las mans buydas.—Tinguí—diu—la meytat de 'ls diners que m' ha donat. No tenian mes qu' un bascuys y, com vosté m' ho ha dit, me l' he menjat.

—Mosso: aquest caldo es fret.

—Ja ho sabia.

—¿Com? ¿Que potser l' has tastat?....

—No senyor; pero he ficat la mà á dins per veurer si cremaba.

Hi havia un portugués borrarxo á 'l mitj d' un carrer, y fentse 'l valent deya:

—Per' qui ni Dèu passa.

En aixó passá un Combregá, y 'l borrarxo ab molta devoció seguí á l' acompanyament murmurant:

—Si no fos perque tinch d' acompanyar á 'l Santíssim Sagrament, ni Dèu passava.

Cavilacions

XARADA

En Pere que se la *he dos*
y que sempre diu *tres quatre*,
va aná a comprá una *segona*
perque diu que n' hi faltaba
per esmorzá' ell y la dona
y no volia esperar-se,
ja que aviat *la total*
sentiria per entrarsen
a 'l treball que diu que té
com virtut que molt l' encanta.

Q. A. DE PALLA.

Soluciones á las cavilacions de 'l número 111

Xarada: CANSALADERA

Rombo: S. GAT, GORRA, SARDINA, TRIPA, ANA, A.—Quadrat de paraulas: Cara; LAS, ABI, LIA.

Geroglífich: *Com mes diaris mes lletres.*

Las han endevinat los Srs. P. Rovellat, C. Barrera, Noy d' Enguera, Blau de Cayguda y Pep Llantia que si envían las d' avuy, guanyarán un exemplar de la pessa *Digali barret digali sombrero.*

Correspondencia

Pep Serra, Ll. Viola. P. Rovellat, B. Rujaca, Cintet Barrera, A. B. C., Q. A. de la Palla, Antón de Padua; F. de G. anirá part de lo que remetín.

Albert, Jaume Poch (Oristá): lo de vostés, no. Un mal, creyent: la posarém.—B. R. Roca; no li podem prometer.—J. Carcassó, ja era tart.—J. Amigó, está be, pero envihi 1'50 ptas.—J. Balaguer; (Vilanova), no 'ns vam enfadar.—Artules, no n' hi caban. Xaradas, epigramas, xistes, sí.—Lolita; ja ho veurá aviat.

Casas recomanadas

Botiga de calsat de FRANCISCO GRAU, Plassa de Santa Ana, 23.

Sastrería de teatros de JOAN BARET, Sadurní, 14, 1.^r

Perruquería de SALVAT, Ronda San Antoni, 22.

Taller de atrás de E. VIDAL, Ronda S. Pau, 48.

Magatzem de pells de J. POUS y C.^a, Princesa, 13.

Arxiu de teatros, (vers y música) de A. GUIX, carrer de Tallers, 27, 2.ⁿ

Taller de fotograbats de J. GIL, Universitat, 64.

ROSSENDO DE MESSEGUER, dentista de la Real Casa, Rambla de Canaletas, 5, 1.^r

PAPELERIA PARISIEN, Archs, 3.

LA EMPERATRIZ, fábrica de cotillas, carrer de Escudillers Blanchs, 3.

Máquinas de fer mitja de NARCIS DOMENECH carrer de la Gran-vía, 211.

Casa FALCÓ, hules, artículos de goma, plumeros, etc., carrer del Call, 2.

Susany Hermanos, impresores, Balmes, 7 y 9.—Barcelona.

ANUNCIS

Arxiu y copisteria

DE

FRANCESCH PÉREZ POL

Roig, 24, entresuelo

Sociedad General de Crédito

Ronda Universidad, 3, principal

Venta á plazos de valores amortizables con primas.

Préstamos sobre títulos cotizables.— Descuento de cupones.—

Ordenes de Bolsa.

Esta casa, fundada en 1886, es la única de cuantas se dedican á la venta á plazos de valores con primas que ofrezca verdaderas garantías á sus clientes. De su último balance, resultan entregados á sus suscriptores 1034 títulos auténticos, cuyos recibos de comprobación se hallan á disposición del público.

Agentes á comisión y con sueldo se necesitan, dirigirse al Director de la Sociedad.

Cochería la Navarra de don Valentín Moral, Rambla de Cataluña 147, esquina á la calle Mallorca, tiene el teléfono núm. 1.336 y es la que mejor y más económicamente sirve al público.

PERRUCAS PER' DISFRESSAR

Servey esmeradísim

Estobliment de Garcíu

Nou de la Rambla, 6, 1.º

VINO VERMOUTH

DE

Eduardo Durán

Es la bebida más tónica, aperitiva y reconstituyente. Su amargo suave y el perfume aromático son producto de plantas saludables; no existiendo marca alguna extranjera que le competa. Su esmerada elaboración con vinos viejos y escogidos, hace que las eminencias médicas lo recomienden á las personas de buen gusto.

Unico depósito, Plaza Universidad, 2

M. Carlos Butsems y Fradera

22-CALLE DE PELAYO-22

BARCELONA

MOSAICOS

HIDRAULICOS=ROMANOS=VENECIANOS=DE GRANITO

PIEDRA ARTIFICIAL

Aceras y pavimentos continuos.— Fachadas.— Alcantarillas.

Escaleras.— Fregaderas.— Bañeras, etc., etc.

CON PATENTE DE INVENCIÓN

Primera casa constructora de los bancos anunciadores.

CONSTRUCCIÓ DE TEATROSSERVEY COMPLERT Y BÓ PRA
GUARDARROPIAS*Per informes y detalls dirigir-se á l carrer de***Estruch, 11, fusteria**
BARCELONA

*******PERRUCAS Y POSTISSOS*******

de tota classe pèra TEATROS

GRAN SALÓ

per afeitar, rissar y tallar cabells en la

PERRUQUERÍA

DE

Vicens Garcia

CONDE DEL ASALTO, 6, PRINCIPAL

Casa establerta desde 1840

ORQUESTA DE 'LS CATALANSde la que forma part lo notable con-
tista de violí**senyor BADIÀ**

DIRIGIDA PER

D. ROMUALDO ZUBIELQUI*Per ajustos dirigir-se***Carrer de l' Hospital, 102, 4. rt, Barcelona**

ACEITE DE BOMBAY

¡Cuántas y cuantas personas se hallan postradas en el lecho á causa de un dolor reumático, nervioso ó inflamatorio, viéndose privadas de hacer el más mínimo movimiento, sufriendo los más agudos dolores! ¿Qué no darían para alejarlos radicalmente? Pues aplicaos el *Aceite de Bombay* compuesto de hierbas aromáticas y estad seguros que á las tres ó cuatro fricciones quedareis curados completamente por agudos, crónicos, continuos, intermitentes, superficiales, ó profundos que sean.

Salvador Alsina, P. Crédito, 4; V. Ferrer y C.ª Princesa, 1*Véndese en las principales farmacias de España y América***A CASARSE TOCAN****Per 28 duros**

un moviliari, un llit de Viena (matrimoni), somnier, una calaixera, 12 cadiras, una taula de nit, una de centre, una de menjador y un mirall.

Además hi ha un gran surtit de tota classe de mobles. Llit de Viena y somnier, 26 pessetas, y de matrimoni, 40 pessetas.

Carrer Nou de la Rambla, 25**Á los dueños de teatro****Y A LAS EMPRESAS**

Hay para vender:

- Una decoración de gruta.
- Una idem de Monte nevada.
- Una idem de Monasterio.
- Una idem de Plaza.
- Una idem de calle corta.
- Una idem de sala pobre.
- Un telón de boca.

y algunos otros objetos de maquinaria. Todo nuevo: 8 metros largo por 6 de altura. Se cederá á precios ventajosísimos. Razón

Encarnación, 70, (Gracia) ó Unión, 5, 3.º, 2.ª**BARCELONA****FOTOGRAFÍA**

DE

(A. S. Xatart)**Carmen, 3, (esquina a la Rambla)**

Se retrata por todos los sistemas conocidos.—Fotografías directas tamaño natural.—Gran colección de vistas de gran tamaño.

Ninguna casa puede competir con esta ni en la clase ni en los precios.

Grupos gran tamaño al aire libre.

Se pasa á domicilio**LLUNAS ASSOAGADAS PER MIRALLS**

DE

Ortega y Badia**Deposit de Cristalls, Baldosas, Baldosetas, etc.**

TELÉFONO NUM. 1.397

Carrer de la Comptesa de Sobradiel, 3.—Barcelona**FÁBRICA DE CORBATAS****VENTA***al por Mayor y Menor***Calle de Fernando VII nº 27***Frente la Iglesia de S. Jaime**Barcelona.***Magatzem de Música, Pianos é Instruments****JOAN AINÉ***Fernando VII, 53.—Barcelona***L' ARXIU DE BONNIN GERMANS**

s' ha traslladat á l Passatge de Madoz, número 5, 3.ª, 2.ª en la casa de l Basar de ls Andalusos.

Despaig á totes horas. Economía y puntualitat en los encàrrechs.

SANTASUSANA

Màquines pèra cusir.---Màquines de fer mitja,
Aparatos pèra pendrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per a adobar tota classe de mà-
quines. Se ven á plasos y á l comptat.

Carme, 33.—Barcelona